

tioner om Mæret, gaar Udvalget videre og siger øverst paa Side 31, hvad jeg skal oplæse med den ærede Formands Tilladelse: „Med et saadant aarligt Overskud og under en saadan Stigning i Statsindtægterne vil der i og for sig være ringe Fare ved at ophæve en aarlig Skatteindtægt som ovennævnte — altsaa 3,825,000 Kr. — og det saa meget mere som selv den foregaaende Skatteletelse sikkert vil forøge Indførselen og fremme Omsetningen og Forbruget saa meget, at man maasse allerede derved inden en ikke altfor fjern Fremtid vil gjenvinde Beløbet og saaledes intet Tab udkaste sig.“ Man ser saaledes, at Børsudvalget af 1880, inklusive det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, var fuldstændig enigt i, at der ikke vilde være nogen som helst Fare forbundet med at gaa til en ukompenseret Nedgang i Statsindtægterne af ca. 4 Mill. Kr. Det er en Kjendsgjerning, som ikke kan modsiges, man har Sort paa Hvidt for det i Børsudvalgets Betænkning. Det ses saaledes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har gjort en Svingning siden 1880, Noget, som jo ikke er usædvanligt indenfor det ærede Medlems Parti. Men saa gaar Udvalgets Betænkning ganske vist fremdeles ud paa, at det muligvis kunde være ønskeligt at erholde en Kompensation i en forhøjet Brændevinsafgift og i en Ølstat. Man ser saaledes f. Ex. i Betænkningen Side 35 udtalt, at „idet man ovenfor har indrømmet, at det mulig vilde være ønskeligt at give et Ækvivalent for den opstaaende Indtægtsformindskelse, har man henvist til en Skat paa Øl og en forøget Skat paa Brændevin“. Man ser her, at Udvalget har udtalt, at det mulig vilde være ønskeligt at erholde en Kompensation, men der staar ikke et eneste Ord i hele Børsudvalgets Betænkning om, at en saadan Kompensation vilde være nødvendig, og jeg paastaar, indtil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds beviser det Modsatte, at hele den Fremstilling, han har givet om Børsudvalgets Stilling til Toldspørgsagen her i Udvalgets Betænkning, er fuldkommen vildledende og feilagtig. Det skal siges atter og atter, at i denne Sag ere Handelsens og Industriens Repræsentanter saa godt som fuldstændig enige med Venstre, med det Standpunkt, Venstre hidtil har indtaget. Og naar det hidtil ikke er lykkedes at opnaa en Toldrevision, saa er Skylden udelukkende den nuværende Regjerings, der ikke har villet gaa til en Skattenedsættelse, der til samme Tid, som den tilfredsstiller Handelsens og Industriens Krav ogsaa tilfredsstiller Venstre her i Rigsdagen. Der er endnu en lille Bemærkning, jeg kunde ønske at gjøre angaaende en

Passus i Mindretallets Betænkning angaaende den spanske Handelstraktat. Det ærede Mindretal bemærker der, Side 24, at det vilde være overordentlig uheldigt, om man ikke fik den spanske Handelstraktat vedtaget; thi, siger det, „Danmark vilde komme i den høist betænkkelige Stilling, i det internationale Samkvem at blive betragtet som et Land, med hvilket man maa have Betænkelse ved at indlade sig paa Forhandlinger om traktatmæssige Overenskomster.“ Jeg vil hertil sige, at jeg i og for sig ikke vilde finde det uheldigt, om det mere og mere maatte gaa op for de udenlandske Magter, at det overhovedet ikke kan nytte noget at indlade sig i nogen som helst Forhandling med den nuværende Regjering, der jo som bekjendt betragtes med den største Mistillid af hele det store Flertal af den danske Nation; men at der ikke kommer Noget ud af denne Sag, derfor hviler Ansvarer udelukkende paa Regjeringen, fordi den stiller sin egen personlige Magtstilling over Fædrelandets Interesser.

Mourad: Jeg beklager, at jeg ikke kan tiltræde det Underændringsforslag, der er stillet til Udvalgets Forslag. Dersom der ikke fandtes i dette Underændringsforslag de to sidste Linier, vilde jeg kunne tiltræde det, men som det nu foreligger, forekommer det mig, at det vilde føre os ud i et stort Uføre. Lad os antage, at dette Underændringsforslag bliver vedtaget, er der saa udrettet Noget med Hensyn til den spanske Handelstraktat eller til Revisionen af Toldloven? Udeles Intet! Om der skulde udrettes Noget, blev afhængigt af, om de to andre Love bleve vedtagne, nemlig den om Beskatning af Brændevinsbrænding og den om en Ølstat, og tre Maanedere efter dette kunde vi først vente, at de vedtagne Forslag vilde træde i Virksomhed. Men det er virkelig at styde den hele Sag ud i den ubestemte Fremtid. Med Hensyn til Brændevinsbeskatningen da tør det ikke ventes, at derigjennem vil blive givet nogen Kompensation for tabte Indtægter. Jeg tror ikke, at det vil stemme med Flertallets Anskuelse, og det vil i og for sig ogsaa være mindre tiltalende, om man paa den ene Side nedsatte Tolden paa Vin og samtidig dermed forhøiede den paa Brændevin. Det vilde være at læste Byrden fra de mere Velhavende over paa de mindre Velhavende. Den ærede Rigsdagsmand (C. Hage), der har stillet dette Underændringsforslag, gjorde vel en Beregning over Alkoholen i Vin og i Brændevin, men jeg skal slet ikke indlade mig derpaa. Der bestaar et Forhold nu mellem Beskatningen